

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus XVII. Magnum Dei donum, Rex Bonus, Justus, Pius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

sed in Domino confidentes liberat de manu angustiae, & felices reddit; quoniam magna potentia Dei solius, & in humilibus illum invocantibus honoratur. Felix est amicus Dei, inimicus miser.

NUMERUS XVII.

Magnum Dei donum, Rex Bonus, Justus, Pius.

§. I.

Unquam magis irascitur Deus in populum suum, quàm cum illum tradit in potestatem Principum infidelium & iniquorum: nec unquam majora, suis fidelibus præbet singularis benevolentiae argumenta, quàm dando illis Principes bonos, justos, Pios, viros secundum cor suum. Mali sunt instrumenta furoris in destructionem sunt gladii, ex utraque parte acuti, & flagella ultionis in destructionem. Boni sunt prætiosa vasa electionis in ædificationem: & Dona dilectionis in salutem ac san-

ctificationem bonorum, & correctionem improborum. Nihil est ergo toti orbi Christiano optabilius Imperatore bono, justo, Pio, qui omnes subditos suos amet ut filios, malos castigans ut fiant boni: bonos fovens ut sint perfecti, omnium rebus sollicitus, ut sint cum ipso Beati: Exemplo Regis Regum, Salvatoris omnium hominum Christi JESU, cujus Principatus, super humerum ejus.

Tres sunt sublimiores, in terris Divinae Trinitatis participationes, ad bonum regimé universi, præcipuè ad universalem Ecclesie militantis utilitatem. Prima est summa dignitas Sacerdotalis, quâ Sacerdos sanctus, Sanctissimæ Triadi totus consecratus, Sancta Dei Mytheria sanctè populis dispensat, ad sanctificationem populi fidelis, & ad illuminationem ac conversionem gentium. Altera est Donum Prophetiæ hominibus, singulariter electis, à Deo communicatum, ut futura annuncient, & Dei omnia cognoscentis, existentiam, sapientiam, & providentiam, manifestent hominibus, qui solùm de præsentibus, & quidem externis, dum-

taxat judicant: sic Deus locutus est per ora Prophetarum antiquæ legis, qui multis sæculis ante Verbi Incarnationem & Nativitatem, ac Passionem, & Resurrectionem, novumque ejus regnum ex conversione gentium, tam clarè prædixerunt; & plurimas eorum mysteriorum circumstantias descriperunt, ac si fuissent oculati testes. Tertia dignitas præcellens, quæ omnium oculis fulget, est Regalis Potestas: Dei invisibilis Omnipotentia imago quædam visibilis, Reges enim sunt, nobiliora Divinæ Majestatis, & potentia in temporali mundi regimine simulachra, & organa visibilia, quibus ipsemet Cœli & terræ conditor, homines in officio continere voluit; ideoque Regibus gladium justitiæ præbuit, quo malos cogant, & virgam seu sceptrum directionis, quo bonos protegant, illos pacificè gubernent, ac in bonis suis, contra iniquos tueantur.

Hanc Regiam Potestatem etiam in Paganis Principibus venerandam, eique, ubi Legi Dei non adversatur, obediendum. Fideles omnes monet Princeps Apostolorum, in sua primâ

Canonicâ *Cap. 2.* Subjecti, inquit, esto-
 „ te omni humanæ creaturæ propter
 „ Deum; sivè Regi quasi præcellenti,
 „ sivè Ducibus tanquam ab eo missis, ad
 „ vindictam malefactorum, laudem ve-
 „ rò bonorum, quia sic est voluntas Dei.
 „ Et iterum: Deum timete; Regem ho-
 „ norificate. Si Deus ipse honoratur in
 Regibus etiam infidelibus, quanto
 magis in Christianis Principibus hono-
 randus, quibus dedit & gladium ul-
 tionis suæ in vindictam malorum, &
 sceptrum justitiæ, directionis & æqui-
 tatis in laudem, & salutem proborum!
 In his duobus boni, justi, & Pii Re-
 ges Christiani, Deo, uni, trino, Chri-
 sto JESU, & Ecclesiæ militanti ser-
 viunt ut Reges bonos decet: quando
 illa in bonum subditorum, ac Eccle-
 siæ auxilium, ad propagationem No-
 minis JESU, & ad Dei gloriam, illa fa-
 ciunt, quod non possunt facere nisi
 Reges potentes & probi.

§. II.

HÆc omnia quæ de Regiâ pote-
 state dicta sunt: satis manifestè
 probant quàm magnum sit Dei donum,
Rex

Rex bonus; Catholicus, Justus, Pius,
 Potens, Magnanimus, magnificus in
 sanctitate, qui cum omnia in hoc visi-
 bili mundo possit facere; nil vult, nil
 agit nisi quod justum est, quod Eccle-
 siæ Dei vivi utile, quod Deo glorio-
 sum: quod suæ præcellenti Regiæ di-
 gnitati honorificum, quod populis sa-
 lutare, quod inimicis fidei formidan-
 dum. Cæterum tam inter Reges an-
 tiqui populi Dei, quàm inter Christia-
 nos Principes, paucos reperire est,
 in quibus, fuit magna sanctitas, ma-
 gnæ sapientiæ conjuncta, in magnâ
 potestate, & rerum prosperitate. Re-
 gius Propheta, fuit quidem vir se-
 cundum cor Dei, & justus, sed non
 semper: Salomon Filius ejus, patrem
 suum superavit sapientiâ, potentiâ &
 gloriâ, sed cum senuisset depravatum
 est cor ejus per mulieres alienigenas,
 quas adamavit nimis, ponens scanda-
 lum in gloriâ suâ. Roboam verò Fi-
 lius Salomonis, nec fuit Pius, nec sa-
 piens, & uno die stultitiâ suâ ferè to-
 tum regnum patrum suorum perdidit.
 Josias quidem gubernavit, ad Domi-
 num cor suum: & in diebus peccato-

M

rum corroboravit pietatem. Sed præter David & Ezechiam, & Jofiam, omnes peccatum commiserunt: nam reliquerunt legem Altissimi Reges Juda: & contempserunt timorem Dei, inquit, Ecclesiasticus *Cap. 49.* At inter Reges Israël, nullus bonus.

Verum quidem est post Regis Regum adventum plures Reges Sanctos, sapientes, potentes, numerari, in Ecclesiâ Catholicâ, quàm in Judaicâ: sed præterquam, quod longè major est numerus Principum Christianorum, quàm fuerit Israëlitarum: quot Sanctos Imperatores, & Reges potentes venerandos, & colendos à fidelibus proponit Romana Ecclesia? cujus est de Sanctis ferre judicium verum, paucos certè admodum, numerat Sanctos Filios, Christianis virtutibus, quàm sceptro gloriosiores, quæ plurimos ab initio passa est persecutores.

§. III.

Quatuor memoro, eximie sanctitatis Reges, quibus addo duos Principes ab Ecclesiâ Catholicâ, Ro-

manâ, agnitos, declaratos, & omnibus non solum ad venerationem, & invocationem, sed in primis ad imitationem propositos; ut magni Principes, qui Christiano Nomine gloriantur, eorum facta Regia æmulentur, quorum virtutes prædicant, & mirantur.

Primus est Henricus secundus Romanorum Imperator, qui inaudito gratiæ prodigio, hæc tria summa, in suâ Personâ Regiâ conjunxit. Humilitatem Religiosam cum Imperatoriâ dignitate: virginitatem illibatam cum conjugio, & vitæ irreprehensibilis sanctitatem sublimem, & pietatem Eucharisticam, in Bellis & victoriis perpetuis, ut ostensum est in ejus elogio. Secundus est Sanctus Ludovicus, Regum Galliæ Christianissimus, justissimus, & piissimus, qui in omnium Christianarum, & heroicarum virtutum actibus, consummato vitæ suæ innocentissimæ cursu, beatam animam, Regi Regum JESU-CHRISTO carissimam, reddidit, exclamans voce magnâ, orationis igne in flammata: Introibo in Domum tuam, adora-

bo ad Templum Sanctum tuum: &
 confitebor Nomini tuo. Quibus di-
 ctis expiravit Regum sanctissimus,
 Æternæ Gloriæ coronâ dignissimus,
 dilectus Deo, & hominibus: cujus
 memoria, etiam hodie, in Benedi-
 ctione est, eritque usque in finem:
 Sola enim manet virtus, labuntur cæ-
 tera, & transeunt velut umbra.

Tertius est Sanctus Eduardus An-
 glia Rex, nepos Sancti Eduardi, Re-
 gis & Martyris, qui raro exemplo
 virginitatem matrimonio sociavit,
 auxilio orationis & pietatis, ad om-
 nia utilis: hic à Sancto Joanne Evan-
 gelistâ, quem mirificè coluerat, de
 mortis die præmonitus, paulò ante
 obitum, indictis toto Regno pro se
 precibus, piissimè, uti vixerat, obiit
 in Domino, & ad Christi Regis glo-
 riæ sinum, quem totâ devotione di-
 lexerat, sancta ejus anima evolavit.
 Quam felix eras, & quàm sancta, ô
 Anglia Insularum magni maris Re-
 gina! tunc temporis Catholica, Ro-
 manæ Ecclesiæ adhærens, fidem te-
 nens, quam à Sancto Gregorio ma-
 gno, Apostolo tuo acceperas. Verùm

proh dolor! per summa scelera Hen-
rici VIII. per iniquissimam Elizabe-
tæ usurpationem alieni Regni; & per
ambitionem, ac insatiabilem cupidi-
tatem Avunculi Regis Eduardi VI. à
Gremio Sedis Apostolicæ te miserè
avulsi; aut potius violenter avul-
sa fuisti. Numera nunc Sanctos tuos si
potes? nonne ab infelicibus illis tem-
poribus Ministri tui plurimos fece-
runt Sanctos Martyres? cum ipsi in
tanto numero Episcoporum suorum;
ne unum quidem invenire possint
verè Sanctum Confessorem: nec mi-
rum, ubi non est vera fides Catholica
Romana, non est vera Sanctitas, nul-
la salus illis qui à Sancta Sede, à vera
Petra, supra quam Ecclesia tota fuit
data est, avulsi sunt, excisi sunt. Re-
vertere ergo, revertere ad sinum San-
ctæ Matris tuæ Ecclesiæ, Catholicæ,
Apostolicæ, Romanæ; citò reverte-
re, ut intueamur te, in pristinis splen-
doribus Sanctorum, & adimpleant
Angli conversi, Angelos Sanctos, no-
vâ lætitiâ.

Quartus Rex, excellentis & notis-
simæ sanctitatis, est Stephanus pri-

mus Rex Hungariæ; à Sancto Hen-
 rico Imperatore, fulgore fidei Catho-
 licæ Romanæ, ad Christum addu-
 ctus, qui fidem veram confirmavit,
 morum integritate, vitæ sanctitate,
 pietate erga Eucharistiam, & Dei Ge-
 nitricem; liberalitate, in Templo-
 rum & Monasterium fundatione, &
 in Christi pauperes: ideoque ejus dex-
 tera munifica, resoluta corpore, in
 tumulto, incorrupta permansit; cujus
 Sancta anima, ab eadem admirabili
 Matre, Sanctorum omnium Regina,
 quam ardentissimè diligebat, invoca-
 bat, & venerabatur; ipso suæ Assum-
 ptionis die in Coelum est recepta. Rex
 ille Sanctus, inter cæteras prætiosas
 Cœli Margaritas, hanc filio suo San-
 cto Emerico, in hæreditatem reliquit.

„ Benè intelligas fili mi, ex inobedi-
 „ tiâ Divinæ Legi, omne malum ortum
 „ esse; ex obedientiâ omne bonum: fi-
 „ dem Christianam, Catholicam, Apo-
 „ stolicam, Romanam, omni diligen-
 „ tiâ custodias, conserves, ut omni-
 „ bus, tibi à Deo subjectis, exemplum
 „ præbeas. Ad Templum accede ut ad
 „ Domum orationis: oratio enim maxi-

ma est acquisitio Regalis dignitatis & peccatorum remissionem, per eam obtinebis. His quatuor Regibus addo duos Sanctos Principes Regum Filios, qui spreto regno terreno, soli Regi Regum Christo, vitam suam consecrarunt. Primus est Sanctus Hermenegildus, illustris JESU-CHRISTI Martyr; pro cujus Divinitatis defensione, contra nefariam Ariani Patris hæresim, in carcere occisus, pro terreno, cœleste regnum adeptus est: ubi cum Christo JESU Deo suo, cujus regni non erit finis, in Æternum regnabit.

Alter est Regis Poloniæ Filius, Sanctus Casimirus, qui Angelicam puritatem, perpetuam Virginitatem, assiduitatem orationis, pietatem Eucharisticam, ardentissimum amorem JESU-CHRISTI Crucifixi; omnibus Regiæ Domus Divitiis, deliciis, ac titulis præferens; consummatus in brevi, explevit tempora multa, plenus meritis, prænunciato mortis die; inter Sacerdotum, & Religiosorum choros, quos semper ut Dei ministros veneratus erat; tota auctoritate

protexerat, & suis opibus aluerat:
 Spiritum Deo reddidit.

Sunt & aliqui alii, tam Reges quàm
 Principes in orbe Christiano non minus
 sanctitate, quàm Regiâ claritate illu-
 sres, sed hi in medium afferuntur, ut
 magis noti, & meritis excellentiores.
 Verumtamen hoc certum est; Sanctos
 Reges & Principes, tum in veteri, tum
 in novo Testamento nimis paucos esse
 in comparatione multorum, qui Sancti
 non sunt, non quia, non possunt, sed
 quia nolunt. Nimirum opus est ma-
 gnâ animi contentione, & sui ipsius
 victoriâ, vim sibi perpetuò faciendo.
 Oportet Reges & Principes Christia-
 nos esse sobrios in epulis, castos in ille-
 cebris omnium sensuum: humiles cor-
 de in folio humanæ gloriæ: Pios &
 Deo unitos in strepitu armorum, & in
 tumultu negotiorum sæcularium im-
 plicatos: pauperes spiritu in affluen-
 tiâ divitiarum, cor illis non appo-
 nentes. Quàm hæc rara est virtus, in
 medio nationis pravæ! scilicet, mundi
 prospera rectum auferunt; & prodi-
 gium est gratiæ, inter pericula pecca-
 torum, undique Reges & Principes

circumvallantium, diu stare in iustitiâ, & æquitate; aut si progrediendum sit inter tot & tanta præcipitia, per mediam & arctam virtutis viam, non declinando neque ad dexteram, neque ad sinistram, sic currere, ut comprehendas terminum Christianæ perfectionis.

§. I V.

QUæ cum ita esse, extra dubium sit; tanto majori veneratione, & dilectione digni sunt, qui in folio Regio, à Deo collocati, ut omnibus præluceant exemplo Regalium virtutum; Sanctitatem, & sapientiam, suæ supremæ potentiæ sic conjungunt, ut cum summam habeant, in temporalibus potestatem; illâ non utantur, nisi secundum Leges veræ sapientiæ, & sanctitatis: videlicet ad protectionem Ecclesiæ militantis contra inimicos Religionis Christianæ, Catholicæ Romanæ; ad propagationem gloriæ Nominis JESU in gentibus: ad firmamentum justitiæ in suis omnibus ditionibus; ad fovendam

amicitiam cum vicinis populis: ad terrorem iniquorum, & laudem ac remunerationem bonorum; ad solatium, refrigerium, & auxilium, ac bonum universale subditorum, quos diligere debent paterno affectu, fovere in gremio potentiae, illis datae à Deo, non ad destructionem, sed ad aedificationem omnium; ut cum illis, per legitimum usum temporalium bonorum, per obedientiam legi Dei, Ecclesiae Christi, & maximi Pastoris Gregis Dominici decretis: ut probos filios decet, transeant ad aeternum regnum, Regis Regum JESU-CHRISTI; siquidem illius sanctitatem, justitiam, sapientiam, bonitatem & Regales virtutes, illi praeceteris aemulari debent, qui majori supra caeteros potestate sublimius exaltatos se vident: ut sicut soles mystici, in firmamento Ecclesiae militantis, Solis justitiae motum sequantur; à quo omnia sidera Coeli lucem suam mutuantur: qui ergo ab ejus lumine se substraxerint, cadent in obscurum; sicut cecidit de Caelo Lucifer, cum Angelis suis, Deo Creatori suo rebellibus, &

non est amplius inventus in Cœlo locus eorum: sed omnes cum Principe suo demersi sunt in profundum abissi. Sic sequitur, & persequitur superbos ultor Deus omnipotens; & dorsum eorum incurvat, qui caput suum exaltare præsumebant, super astra Cœli, & esse similes Altissimo, in gloriâ, quam alteri non dabit. Sic omnis qui se exaltat contra Deum, humiliabitur à Deo, qui superbis resistit, humilibus autem dat gratiam: quia magna potentia Dei solius, & in humilibus honoratur. Potentes omnes ergo, suâ potentiâ abutentes, potenter tormenta patientur; quippè nulla est potentia, nulla sapientia contra Dominum: ipsi vindicta & ille retribuet. Durum est contra stimulum Omnipotentis calcitrare, & durissimum iudicium fiet iis qui non secundùm Dei leges iudicant. Deum ergo omnium supremum Dominum & iudicem summum, summè timeant qui in terris timentur ab omnibus. Mihi vindicta & ego retribuam, dicit Dominus omnipotens, qui iustitias iudicabit, sine acceptione personarum.

Igitur Apostolicis ordinationibus

obtemperantes, offeramus Sanctissimæ
 Triadi spirituales victimas; Sacrificium
 incruentum Agni, per preces arden-
 tes, charitatis igne accensas, pro om-
 nibus hominibus: in primis pro Re-
 gibus & Principibus Christianis, ut
 uno animorum consensu, sub uno vi-
 sibili Ecclesiæ militantis Capite; com-
 munem Christiani Nominis hostem
 oppugnent: & unanimiter perseve-
 rent, in unâ Ecclesiâ, Catholicâ, A-
 postolicâ, Romanâ; quæ bene fun-
 data est ab ipso Christo supra firmam
 unitatis, & charitatis Petram, contra
 quam superbæ inferorum portæ non
 prævalebunt: cujus primum, & im-
 mobile fundamentum, est ipsemet
 Deus-Homo, Apostolorum, & Pro-
 phetarum, Lapis angularis, omnia in
 seipso uniens, atque ipsius Apostolicæ
 Sedis firmitas immobilis. Obsecro igitur
 primum omnium, inquit, Aposto-
 lus Paulus, Doctor gentium, & Dux
 exercituum Christi, fieri obsecratio-
 nes, orationes, postulationes, gra-
 tiarum actiones, pro omnibus homi-
 nibus; pro Regibus, & pro omnibus
 qui in sublimitate sunt: ut quietam &

tranquillam vitam agamus, in omni
pietate & castitate: hoc enim bonum
est, & acceptum, coram Salvatore
nostro Deo, qui omnes homines vult
salvos fieri, & ad agnitionem veritatis
venire; unus enim Deus, unus me-
diator Dei & hominum, Homo Chri-
stus JESUS, qui dedit Redemptio-
nem semetipsum pro omnibus. 1.
Tim. 2.

